

V e r e n i g i n g s n i e u w s

17 februari 2001 - Loge Utrecht 100 jaar

17 februari jongstleden vierde loge Utrecht haar honderdjarig bestaan in het gebouw aan de Kruisstraat. Zo'n 70 leden en belangstellenden waren aanwezig om dit heuglijke feit te vieren. Afgevaardigden uit een aantal andere loges en centra waren aanwezig.

De voorzitter van de loge, Wouter van Beers, opende de dag met een hartelijk welkomstwoord en een kleine toespraak. Hierna was het woord aan de voorzitter van het hoofdbestuur, Ali Ritsema, die na de felicitaties namens het hoofdbestuur te hebben overgebracht, de President-Founder H.S. Olcott memoreerde, die op 17 februari om 7.17 in 1907 is overleden en ter ere van wie 17 februari nog altijd in Adyar gevierd wordt als Olcott-dag. Vervolgens ging zij in op het verzoek van loge Utrecht een toekomstbeeld van de TV te schetsen. Als basis hiervoor werd een aanhaling van KH gebruikt uit een van de Mahatma Brieven (brief 81) waarin KH het heeft over een verstikkende grijze mist die psychisch gezien over India hangt en dan stelt: 'Hier en daar twinkelt een lichtpuntje dat een nog enigszins spiritueel ingesteld mens aan geeft, een persoon die de hogere kennis zoekt en worstelt, strijd levert, om haar te verkrijgen. Als het bakenvuur van het Aryan occultisme ooit nog weer ontstoken zal worden moeten deze verspreide vonken verenigd worden om er de vlam van te maken. En dit is de taak van de TS.' Hier werd door de voorzitter verder op ingegaan.

Na deze bijdrage was het tijd voor een muzikale noot. Marty Velthuis vergaste en verraste de aanwezigen met het gamba-ensemble 'Consort Compassion' tussen de bedrijven door steeds weer. Onnodig te zeggen dat deze muziek, gecomponeerd rond 1600, zeer gewaardeerd werd!

Karin van Beers vertelde over de bedoeling van de Tafelronde en liet een aantal dia's zien van verschillende ceremoniën. Tafelronde is opgebouwd voor jonge mensen, kinderen vanaf de leeftijd van 6 jaar, om hen te helpen een 'ware ridder' te worden. Dit gebeurt door de ontwikkeling van page, schildknaap, jonker en ridder te doorlopen waarbij steeds een ander aspect – karaktereigenschap – geprobeerd wordt te versterken door concentratie op bijbehorende eigenschap. De ware ridder 'is sterk, moedig, eerlijk, teder, hoffelijk en zelfbeheerst. Hij heft nooit de hand op tegen zwakkeren, bevoordeelt zich niet ten koste van anderen, spreekt geen kwaad van afwezigen en is nooit ontrouw aan een vriend. Eer is zijn wachtwoord en zachtheid zijn sieraad. Hij is hulpvaardig en toegeeflijk, voornamelijk jegens zwakkeren, zonder vrees in gevaar, vol medelijden voor hem die overwonnen is, vergevende wie hem kwaad doen, vriendelijk voor kinderen en dieren'.

De aanwezigen genoten daarna van een zeer goed verzorgde en smakelijke lunch die door loge Utrecht werd aangeboden.

Na de lunch stond een Forum op het programma, geleid en ingeleid door Elisabeth Raven. Aan de hand van 'stellingen'

Agenda

april

- 7 Studiegroep Geheime Leer (Amsterdam)
- 19-22 The Secret of Self-Realization, with Helen Gething (ITC Naarden)

mei

- 19 Algemene Ledenvergadering (Amsterdam)

juni

- 9 Studiegroep Goddelijk Plan (Amsterdam)
- 12-16 Ancient Chinese spirituality with Prof. Brooks (ITC Naarden)
- 20-24 Religion Traditions of India with Prof. Brooks (ITC Naarden)

juli

- 13, 14 en 15 Zomerschool Diverse sprekers (nadere mededelingen volgen)

oktober

- 13 en 14 Najaarsweekend (nadere mededelingen volgen)

V e r e n i g i n g s n i e u w s

werd op een aantal actuele onderwerpen ingegaan.

Erik van Beers, zelf bioloog, nam waar voor de bioloog/ethicus Henk Verhoog, die ziek geworden was. Erik ging in op de vraag of genmodificatie een verkieslijke weg is en stelde dat we aan de vooravond staan van een bio-technologische revolutie.

Caroline Raven ging in op een stelling over ruimte/vrijheid voor het kind tegenover discipline /beheersing. Als wijkverpleegkundige en moeder van drie kinderen stelde zij dat ouders aan kinderen regels moeten leren zodat kinderen grenzen leren kennen om de wereld aan te kunnen.

Daarna was het woord aan Carolien Veerman die werkzaam is bij de politie en het project 'Halt' (staat voor Het Alternatief) en als zodanig veel te maken heeft met jongeren die een klein vergrijp hebben gedaan. Zij ging in op de vraag of de jeugd harder aangepakt moet worden.

Als laatste van het Forum kwam Rob van Roggen aan het woord over het mogelijke verschrompen van intermenselijke communicatie via computer-communicatie. Hij stelde dat we bijvoorbeeld telegrafie, ook een netwerk, al heel lang kennen en dat dit net als computernetwerken nú, wel hulpmiddelen zijn maar dat menselijke communicatie andere elementen behoeft. Elk van de Forumleden gaf aan in hoeverre het theosofisch gedachtegoed hun mening (mede) gevormd had.

Na voor een laatste keer genoten te hebben van een muzikale bijdrage werd deze

geslaagde en sfeervolle dag afgesloten door de voorzitter van loge Utrecht.

Het negende wereldcongres van de Theosophical Society

Dit congres werd gehouden van 13-19 januari 2001 in Sydney (Australië). Het thema was: In tune with the universe (In harmonie(samenspel) met het universum.)

Op zaterdag 13 januari om 19.45 werd het negende wereldcongres traditioneel geopend met de "Prayers of the Religions" en het "O hidden Life". Daarna sprak Beverley Champion, de voorzitter van de Australische afdeling, een welkomstwoord tot de ruim 500 afgevaardigden uit 39 landen. Radha Burnier, de internationale presidente, leidde het thema van het congres in. Wat wil het zeggen om in harmonie te zijn met het universum, misschien iets totaal anders dan we meestal denken. We kunnen beginnen met ons te realiseren dat de Theosophical Society is opgericht voor het welzijn van de wereld. Het is niet onze vereniging. Wij zouden moeten werken aan het eigen instrument zijn.

Na deze inleiding ontmoetten de deelnemers elkaar op een receptie in de foyer van het Clancy Auditorium op de campus van de University of New South Wales. Het congres speelde zich af op deze enorme campus waar meerdere colleges gehuisvest zijn. Je at in de eetzaal van het college waar je een kamer had gekregen. En je ontmoette elkaar in het Clancy Auditorium of op een van de terrasjes of in de winkeltjes van de campus.

Zondag 14 januari begon met een inleidende meditatie van Helen Gething gevolgd door een symposium over het thema van het congres. We luisterden naar Tom Davies uit Zuid-Afrika, Arthur Goodall uit Nieuw-Zeeland, Claude Robertson Dunne uit Nairobi en naar Raghunath Bhadbade van de Poona Lodge. Sprekers brachten naar voren dat het contact met de wereld rondom ons verstoord is omdat we niet meer onderzoeken. Alles gaat te snel. We consumeren maar. Het aangeboden voedsel fysiek en psychisch, kan niet meer vertrouwd worden. Hoe komen we weer in samenspel met onszelf en met de omgeving, met het universum waar de geheimen van de natuur liggen. We zouden dat weer tot ons moeten laten spreken. De Brieven van de Meesters vertellen ons dat de harmonie van het universum wordt gevormd door tegenstellingen. (brief 85: discord is the harmony of the universe). Hiermee was de toon voor het congres gezet.

In de middag een openbare lezing door John Algeo, de voorzitter van de Amerikaanse afdeling, getiteld: "One small step for a man - One giant leap for mankind", de woorden die Neil Armstrong sprak toen hij op de maan stapte. Algeo gaf aan dat een directe ervaring de mogelijkheid tot transformatie inhoudt. Transformatie door gewaarwording, het innerlijke doel van de spirituele traditie. Theosofisch gezien is iets alleen levensveranderend als het leidt tot een directe eenheidservaring.

V e r e n i g i n g s n i e u w s

Men kon iedere dag deelnemen aan workshops waarvan er vier waren in het Engels en een in het Spaans. De workshops vonden plaats in de verschillende colleges. Ze hadden als onderwerp: de toekomst van de TS, het aantrekken van jongeren, de wet van harmonie, de groei van de ziel door evolutie en integratie, heilheid en het spirituele leven.

Zondagavond vond er een rookceremonie plaats van de aboriginals met daarna een multicultureel gebeuren door verschillende Australische groepen die hun afkomst in het licht zetten. De schitterende bijdragen waren o.a. Spaans, Koreaans, Fins en Schots. Deze zeer geanimeerde avond werd afgesloten door Greg Champion, de zoon van de Australische voorzitter Bev Champion, die een bekende Australische zanger en entertainer bleek te zijn.

Maandagmorgen 15 januari werd de meditatie ingeleid door Ali Ritsema. Daarna twee korte inleidingen. Beverley Champion sprak over "Hearing the Melody". Ze bracht naar voren dat de ziel bemiddeling nodig heeft om gehoord te worden. De ziel brengt de muziek voort, de persoonlijkheid is het instrument dat voortdurend gestemd moet worden. Het is moeilijk bij de muziek te blijven terwijl we in het leven gebombardeerd worden met woorden. De muziek van de ziel werkelijk horen wil zeggen dat we de stem van de stilte raken.

Daarna sprak dr. Olga Gostin over: "Reconciliation, reaching out and tuning in". Dr. Gostin sprak als antropologe. Van Belgisch - Russische origine

groeide ze op in Zuid-Afrika en deed haar research in Papua Nieuw-Guinea. Ze begon haar inleiding met de woorden: "Broederschap vraagt om eerlijkheid en moed. Het ligt ver van ambitie en intolerantie". Daarna nam ze ons mee op een reis door de Australische geschiedenis in verband met de houding van de settlers, de immigranten, tegenover de oorspronkelijke bewoners, de aboriginals.

Het werd een helder overzicht van de ene blunder na de andere voordat er iets in de richting van broederschap aan de orde kon komen. Maar in 1999 ontstaat er een journey of healing, een helende reis waarbij mensen elkaar klapstokjes doorgeven met op het ene stokje bloemen en op het andere tranen. Het is een voortgaand proces.

In de middag was er een lezing door Ven. Samdhong Rinpoche. Hij sprak over: "An individual's universal responsibility". Hij bracht naar voren dat er in Australië minder criminaliteit blijkt te zijn en meer zorg voor het milieu. Maar ook in Australië zijn de mensen slaaf van de economie en het gewin. Voor hen is er geen vrijheid. Als we de individuele verantwoordelijkheid nemen en uit de kuddegeest van de consumenten maatschappij stappen kunnen we weer in aanraking komen met de spelende krachten van het universum. Een religieus verbindend denken hoeft niet onder een bepaalde religie te vallen. Want wat is religieus? Een grenzeloos vrij zijn van dogma. Een denken dat zich van feit naar feit beweegt en de totaliteit van

de kwaliteit van leven in z'n geheel onderzoekt en begrijpt. Het aantrekken van leden hangt af van onze manier van leven.

In de avond vond er een bijeenkomst plaats van de Theosophical Order of Service, de TOS. Sprekers uit Australië, de Filippijnen, en Nairobi ingeleid door de internationale voorzitter van de TOS: Diana Dunningham Chapotin. Het bleek dat de TOS zeer actief is o.a. in Australië dat projecten onderhoudt in Pakistan. Op de Filippijnen werkt men in eigen land aan het verbeteren van de sociale condities en in Nairobi wordt voorlichting gegeven over het milieu en over het voorkomen van ziekten. In Adyar lopen verschillende projecten van educatie en hulp.

John Algeo leidde de meditatie in op dinsdag 16 januari. Daarna een symposium: "Education for world-citizenship". Sprekers waren Ing-Britt Wiklund uit Zweden, Kirsti Elo uit Finland, Ricardo Lindeman uit Brazilië en Phan Chon Ton, Frankrijk.

Sprekers gingen vooral in op de leer van het hart, waarbij aangegeven werd dat alleen liefde en waarheid de intelligentie van het hart kunnen bereiken. Zoals Sri Ram het schreef: radicale revolutie speelt zich af in het hart van de mensen". De basis van opvoeding ligt dan ook bij geestelijke innerlijke vrijheid. Je kunt een ander niet opvoeden, je kunt hem wel liefhebben. Opvoeden kun je alleen jezelf. Universele wetten komen voort uit universele intelligentie. We zouden een bepaalde geestelijke intelligentie moeten ontwikkelen die overeenstemt met het universele denken. Het denken

V e r e n i g i n g s n i e u w s

wordt helderder als liefde het uitgangspunt vormt. Liefde is geduldig. Het zijn de instrumenten waardoor het bewustzijn werkt die dat bewustzijn beperken. Educare wil dan ook zeggen: het naar buiten halen van het innerlijk wezen. Het intuïtieve proces waarvoor oude methoden voortdurend doorbroken moeten worden en nieuwe benaderingen aangegaan. Een nieuw netwerk voor nieuwe generaties.

Om 16.30 een lezing door Joy Mills: "Crossing thresholds on the inward journey". Over drempels die we passeren op onze reis naar binnen. Een reis buiten de tijd. Tussen het profane en het heilige. Van de ene periode naar de andere, van de dood naar wedergeboorte. Er zijn altijd deuren waar we door moeten gaan. Om er door te kunnen gaan hebben we nederigheid nodig. De z.g. wacher-op-de-drempel heeft te maken met kennis van een hoger, subtieler soort, met dat deel van onszelf dat ons door en door kent en elke vorm van egoïsme herkent.

Teresa van Avila zei: "De ziel gaat van kamer naar kamer. Er zijn er zeven en bij elke kamer staat een wachter. Met elke stap

naar binnen wacht ons nieuwe verantwoordelijkheid. We worden ontdaan van elke vorm van het alles verterende egoïsme. Er is geen andere weg. We zullen het los moeten laten. Elke dag heeft zijn deuren en drempels.

In de avond vond er een vraag en antwoord sessie plaats met Joy Mills, Ravi Ravindra en de Rinpoche. Het ging over vrijheid en het durven handelen vanuit universeel inzicht.

Om 21.00 uur ging Ravi Ravindra door met de "Young Theosophists".

Woensdag 17 januari was een rustdag wat wil zeggen dat er allerlei vergaderingen waren zoals o.a. een "General Council meeting". Diegene die niet naar de vergaderingen moesten gingen toeren door Sydney of naar het nationale park "The Blue Mountains". In de avond gaven Michel en Diana Chapotin een dia programma over: "Theosophists around the world", waarbij beelden getoond werden van alle afdelingen op de wereld. Ook de studiegroepen en een redactievergadering in Amsterdam, evenals het evenement met Michael Gomes en het ITC gingen aan ons voorbij.

Op donderdag 18 januari werd de meditatie ingeleid door Paul Zwollo. Om 9.15 een symposium: "Journeying towards the Sacred", deelnemers waren: Helen Gething uit Engeland, Mercedes Villa Robuste uit Spanje, Ali Ritsema uit Nederland en Dana Mirza uit Pakistan.

Spreekers brachten in dat het hoogste in jezelf vinden niet af kan hangen van een guru buiten jezelf. Wel kunnen we leren van de kennis van diegenen die de weg voor ons zijn gegaan. De wereld die ons vasthoudt is een uitgangspunt dat achtergelaten zal moeten worden.

Daarvoor is nederigheid, gevoeligheid, compassie en vooral ook waakzaamheid nodig. Volgens de Mahatma brieven zijn zelfzucht en exclusiviteit de boosdoeners die het heilige, helende verborgen houden. We hebben voldoende richtlijnen in de literatuur maar ook het leven van elke dag geeft mogelijkheden als we die willen aangaan. Het zoeken naar zekerheid is iets anders dan spiritueel bezig zijn. Dat vraagt om een diepe zorg voor anderen en het begint in het hart. Waarheden in het leven corresponderen met toestanden van bewustzijn die innerlijke transformatie op gang kunnen brengen. Het waren de studenten in theosofie die het mogelijk maakten dat de Geheime Leer gegeven kon worden.

Weer volgde een vraag en antwoord sessie met John Algeo en Radha Burnier. Het ging over de grondstellingen die aangeven dat leren nooit passief kan zijn. Het moet toegepast worden anders is het proces niet compleet en gebeurt er niets. Radha

Een groepje Nederlandse bezoekers aan het congres, met links de voorzitter van de TVN Ali Ritsema.

V e r e n i g i n g s n i e u w s

Burnier vraagt zich af waarom we toch steeds meer leden willen hebben, willen we dat voor onszelf? We zouden moeten concentreren op het juiste instrument te zijn voor het werk van de vereniging. Over engelen werd gezegd dat het woord afkomstig is uit het Grieks en boodschapper betekent. De boodschapper die ons boodschappen van de eigen ziel overbrengt. Bidden lijkt op het vragen voor dingen terwijl men niet in een ontvankelijke staat is.

In de middag vond er een "Theosophy-Science" meeting plaats met Hugh Murdoch uit Australië, prof. Victor Gostin, Australië, Alan Edgar, Engeland en dr. Anthony Pisano, Australië. Er werd gezegd dat men pas met wetenschappelijke onderwerpen kan omgaan als men vrij is van alle vooroordelen. Er volgde een uitgebreid overzicht van genetische techniek waarbij wordt aangegeven waar dat fout kan gaan als uitgangspunten en motivaties voortkomen uit gulzig materialisme en verdorven ethiek. Er ontstaat dan een ecologische disharmonie die de natuur verwoest met als gevolg lijden en moreel verval voor de mensheid. Wordt er meegewerkt aan natuurlijke ecologische systemen dan voedt de natuur de mens en brengt evenwicht en geluk. Dan volgde er een panel met prof. Ravi Ravindra, prof Phan Chon Ton en Maurice Secrest, bioloog. Zij brachten in dat 80% van de wetenschappers werken voor militaire of industriële instellingen die markt-gericht zijn.

De wetenschappers buiten dat circuit worden niet serieus

genomen. Maar ook de wetenschap zit in een werkend proces waarbij dogmatische mythen onmaskerd worden.

De laatste lezing werd gegeven door Ravi Ravindra: "To the dancer belongs the universe"

Het ging over vrijheid die te vinden is in de wetten van bestaan. Te midden van het soms zo verwarrend lijkende leven. Is dat mogelijk? Niet als mijn vrijheid denkt af te hangen van anderen die doen wat ik wil dat ze doen. Als we niet eerst zelf komen tot een bepaalde staat van bewustzijn kunnen we niets aan de wereld veranderen. Het universum is intelligent en fijnbesnaard, we moeten die subtiele wetmatigheid leren begrijpen. De bedoeling is dat we overdragen, doorgeven, meewerken. Dat vraagt om een strijd tegen de eigen impulsen en het ontwikkelen van de subtielere instrumenten van de hogere aard. De wet van offeren en loslaten kan de wet van bestaan veranderen in de wet van transformatie. Offeren in het Engels: sacrifice, wil zeggen making sacred, heilig, heel maken. Een verandering die nodig is om een subtieler niveau te bereiken. Iemand is in zijn natuurlijke staat als hij in harmonie is met de universele wet. Het vraagt alle aandacht en attentie om te leven in de vrijheid van de wet. Als iemand zijn eigen ding doet is hij niet vrij want vrijheid is vrij zijn van zichzelf. Shiva is de heer van yoga. Vrij om te bewegen en dansen en toch helemaal gericht alsof het hele cosmische gebeuren plaats vindt rondom het centrale uitgangspunt.

Een klassiek concert sloot de dag af.

Vrijdag 19 januari was de laatste dag waarop de workshops hun rapporten uitbrachten.

Radha Burnier ging in op het doel van workshops: het leren samenwerken door een onderwerp diep te onderzoeken, met respect voor elkaar en vooral het luisteren naar elkaar. De conclusies van de workshops waren o.a. dat het werk in de TS vraagt om openheid en niet om indoctrinatie. Geen geloof maar vrijheid van denken en iedereen de tijd gunnen. Altruïsme, geen vooroordelen. Geen new-age verpakking die onmaskerd zal worden als gelimiteerd. De TS is een multicultureel centrum van broederschap, zij geeft de oude wijsheid door en de leden trachten de kwaliteit van leven te bevorderen door studie, meditatie en vooral door het in praktijk brengen van het ontdekte.

Radha Burnier zei in haar slotwoord: "We gaan niet terug in de staat waarin we kwamen, we zijn intens bezig geweest om meer in harmonie met het universum te komen. In dit mooie Australië en schitterende Sydney. Elk deel van het programma was als een noot in een symfonie. De symfonie van het universum. Broederschap is een feit in de natuur, een grondbeginsel van onderlinge relaties en integratie. Daar kunnen we niet aan ontsnappen.

Al proberen we dat wel in onze strijd om iets te bereiken zonder rekening te houden met de natuurlijke orde. Pas op: we zien onszelf te vlug als boven de massa maar theosofen zijn zoals de rest van de wereld. Goed en slecht is meestal niet wat we denken en zo gaan we van blunder naar blunder. Juiste waarne-

V e r e n i g i n g s n i e u w s

ming moet altijd de basis zijn van het handelen.

Radha Burnier bedankte de Australische afdeling voor hun geweldige inzet. Algeo zei dat het congres voor hem de wereldkaart omgekeerd had: "Australia on top and the rest down under". Joy Mills vroeg ons te bedenken dat er altijd, iedere minuut ergens in de wereld iemand of een loge aan het werk is voor theosofie. Beverley Champion sloot af met de woorden: "We moeten nu verder met de wegwijzers die we gevonden hebben en goed moeten lezen, maar we zullen elkaar weer ontmoeten, kom alsjeblieft terug".

Midden in Sydney in Kent Street staat het hoofdkantoor en de bibliotheek van de Australische afdeling. Daar zitten de mensen die zich totaal gaven voor dit congres wat een doorbraak naar een nieuw tijdperk zou kunnen zijn. De theosoof staat midden in de wereld van nu en kijkt die in de ogen, herkendend. Het is de eigen transformatie die het werken voor de TS mogelijk maakt.

Fay van Ierlant

Jaarverslag Theosofie-Groep 2000

Inleiding

De Theosofie-Groep is een e-mailgroep die op 25 april 2000 is opgericht, nadat hiertoe door ondergetekende een oproep was geplaatst in *Theosofia*. Uiteindelijk heb ik de groep zelf opgericht, ook omdat dat uitermate eenvoudig bleek. De groep

had op dat moment 4 leden. Op 31 december 2000 waren dat er 32. Op dit moment zelfs al weer 37. Ik denk dat gezegd mag worden dat de groep een functie vervult in het Nederlandstalige theosofische landschap.

Onderwerpen

Ik heb geprobeerd de groep te stimuleren zich vrij te voelen over welk onderwerp dan ook te e-mailen. Onderwerpen die tot nu toe ter sprake zijn gekomen zijn Sai Baba, Krishnamurti en het begrip Avatar; het wezen van God en zijn zoon Jezus Christus; de ziel in dieren; kloneren; de verschillende goden in de wereld etc. Daarnaast komen meer praktische zaken ter sprake als de aankomende bijeenkomsten (wie gaan er allemaal?), bos&tuin, de gedragsregels in de groep etc. Vermeldenswaard in dit verband is de discussie die gevoerd is over de archieven: moesten deze voor ieder toegankelijk zijn, of alleen voor leden van de groep te lezen zijn. Uiteindelijk is gestemd en besloten dat de archieven voor ieder toegankelijk zijn. Het bleek nodig om mensen uit te leggen dat daarmee niet vanzelf iedereen ook op die e-mails kon reageren. Voordat men kan reageren op de e-mails, moet men lid worden van de groep.

Beleid - visie van de groep op zichzelf

Het beleid van de groep (en van mij als eigenaar (owner)), is een open discussie die beschaafd blijft. Vrijheid van schrijven staat

voorop, maar af en toe worden mensen door medeleden op de vingers getikt als zij zich naar hun idee niet uiten op een prettige manier. Ook dit valt uiteraard onder het motto vrijheid van schrijven. Alles blijft tot nu toe vriendelijk, hoewel er wel duidelijke meningsverschillen zijn over hoe een e-maildiscussie gevoerd dient te worden.

In tegenstelling tot een loge is hier sprake van een groep zonder leidersfiguur. Ik heb in het begin regelmatig onderwerpen aangedragen, maar ben daar in de loop van het jaar mee opgehouden. De groep moet zichzelf voor mijn gevoel inspireren. Er is dus geen sprake van dat iemand regelmatig citaten rond stuurt, of iets dergelijks, hoewel elk lid natuurlijk vrij is om dat wel te doen. Vaak komen er wel citaten langs als die relevant zijn in de discussie, maar uiteindelijk zijn de leden zelf degenen die hun meningen en ideeën formuleren. Citaten helpen daar alleen bij.

Verder heeft de e-mailgroep een duidelijke functie binnen het internet gebeuren. Men houdt elkaar op de hoogte van interessante sites en stelt vragen over vreemde dingen die men op het net tegen komt. Doordat de leden erg diverse achtergronden hebben, vindt er een leuke kruisbestuiving plaats.

www-adres:

www.egroups.com/group/theosofie-groep (per januari 2001 veranderd in <http://groups.yahoo.com/group/theosofie-groep>, oude adres werkt ook nog)

door de oprichtster,
Katinka Hesselink